



VELIKONOČNÍ ZPRAVODAJ

**PRO FARNOST JENÍKOV
A ZABRUŠANY**



**Místo zvonu
hrkáme,
na vzkříšení
čekáme!**

**JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY**

Slovo o. Nika

Milí přátelé, farníci, čtenáři našeho zpravodaje!



Zdravíme všechny tímto velikonočním zpravodajem a přejeme pokoj v srdci. Velikonoce jsou ty největší svátky, svátky naděje a radosti. Proč? Protože o Velikonocích si připomínáme, že smrt není vítězem. Každý člověk sice jednou zemře, ale smrt nemá poslední slovo. Po smrti následuje vzkříšení. Někteří budou povoláni k životu v nebi a někteří ke smrti věčné v pekle. Díky Pánu Ježíši máme všichni šanci dostat se do nebe. Stačí nabídnout mu své srdce a svůj život.

V tomto zpravodaji se dočtete o P. Janu Bulovi, který Pánu Ježíši svůj život nabídl. O pozemský život přišel docela mladý, dokonce hodně vytrpěl, ale otevřel se před ním život věčný a nyní už se raduje v nebeské slávě. Také zde najdete rozpis velikonočních bohoslužeb, při kterých můžeme prožít poslední okamžiky Kristova pozemského života i radost z Jeho vzkříšení. Nakonec si můžete naplánovat účast na některé z akcí, které jsou před námi.

Přejeme vám požehnané Velikonoce! Ať vám vzkříšení Ježíše Krista přinese naději, radost a pokoj do vašich srdcí. Nechť je toto období plné lásky a víry a ať se ve vašem životě projeví Boží milost a požehnání.

Vaši kněží

Popelka

Předpokládám, že všichni známe pohádku o Popelce. Chudá dívka, která prožívá různé těžkosti se nakonec stala princeznou. Nedošlo k tomu její snahou a aktivitou, že by si vytvořila vlastní království, ale tím, že si vzala prince. Princ už princem je a má vlastní království a ve chvíli, kdy si ho Popelka vzala, získala na tom všem účast.



Možná si říkáte, proč píší o Popelce o Velikonocích, když ji lidé sledují hlavně o Vánocích. Proto, že Popelka k Velikonocům patří. Každý z nás je tou Popelkou, která nic nemá, ale když se spojíme s princem můžeme mít všechno. Asi tušíte, že když je to farní zpravodaj, asi v tom bude něco zbožného. Ano. Ten princ je Bůh. Když se dokonale sladíme a sjednotíme s Bohem, získáme Boží království a budeme žít s ním.

Kdysi dávno lidé už v tom království žili, ale špatným jednáním (hříchem) ho ztratili. Velikonoce jsou oslavou toho, že se můžeme opět stát královskými dětmi – princí a princeznami. Brány do království (do Ráje) nám byly uzavřeny a člověk se tam nijak nemohl dostat. Cesta do Ráje byla zavřená. Ale zůstala otevřená cesta ven. A touto cestou přišel Boží Syn, aby nám zamčenou bránu znovu otevřel. Jsou před námi Velikonoce a jejich největší radost spočívá v tom, že už nemusíme zůstat před branami. Už nemusíme být Popelkou, která nic nemá a do paláce se nikdy nedostane. Ježíš Kristus nám svou smrtí a zmrtvýchvstáním brány otevřel a každý z nás se může stát princem či princeznou. Záleží na nás. Tak všem přeji, abychom Pánu Ježíši otevřeli svá srdce, pozvali ho dovnitř a spolu s ním prožívali radost z toho, být Božími dětmi.

o. Nik

Velikonoce na faře

Zelený čtvrtek 17. 4. 2025 sejdem se v 15 hodin na faře

Velký pátek 18. 4. 2025 setkání na faře od 10 h a také odpoledne od 14 h

Bílá sobota 19. 4. 2025 od 10 h i odpoledne od 14 h. – příprava velikonočních pokrmů.

Neděle Zmrtvýchvstání Páně 20. 4. 2025 pro zájemce, kteří chtějí s námi prožít mši svatou, společná cesta dopoledne na mši svatou do okolí. V Jeníkově mše svatá *nebu-*
de

V tyto dny můžete navštívit faru, čeká vás program – vyrábění, hry, k prožití těchto významných křesťanských svátků. Každý den se můžete s námi vydat do okolí, např. do Teplic na mši svatou a velkopáteční obřady. Společně prožijeme společenství. Zveme především děti, jejich rodiče i ty, kteří nechtějí prožít Velikonoce sami.



Adorační den

V pondělí 28. 4. 2025 můžeme prožít adorační den. Výstav Nejsvětější svátosti bude zahájen v 11 h a ukončen slavnostním požehnáním v 16 h, na které bude hned navazovat mše svatá. Využijte možnost poděkovat Pánu Ježíši za dobrodiní a také ho poprosit o milosti do každodenního života.

Noc kostelů

Kostel sv. Petra a Pavla bude otevřený a nabídne zajímavý program od 16,15 do 22 h.

Také bude otevřena k modlitbě kaple svaté Anny v Jeníkově, a to od 18 do 20 h.

V Lahošti bude otevřena kaple Panny Marie od 17 do 19 hodin.

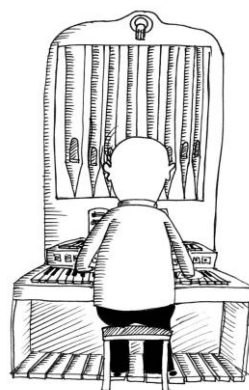
Program bude vyvěšen na nástěnce před farou, u kostela a také na www.nockostelu.cz.

Koncert

V úterý 10. 6. od 18,30 srdečně zveme na KONCERT s názvem LITURGICKÝ ROK V HUDBĚ.

Varhaní hudba a chorální zpěv, vystoupí Martin Budek.

Přijďte se zaposlouchat do zvuku varhan, tónů naděje.



Boží Tělo v Lahošti

V pondělí 16. 6. 2025 bude v Lahošti, v kapli Panny Marie, sloužena mše svatá v 15,30. Po ní bude průvod Božího Těla v obci, kdy chceme vyprošovat Boží požehnání pro všechny, kdo zde žijí. K účasti na této mši svaté zveme i vás všechny.

Sv. Petr a Pavel

Poutní mše svatá ke cti našich patronů bude sloužena v neděli 6. července v 10 hodin.

Pěší pout' Praha – Jeníkov 2025

I v tomto jubilejním roce se bude konat pěší pout' z Prahy do Jeníkova.

Sraz poutníků je ve středu 14. 5. 2025 u katedrály sv. Víta. Toto místo je v pražské diecézi také místem, kde je možné získat odpustky. Ve čtvrtek 15. 5. budeme vycházet na první etapu., Dá-li Pán, v neděli 18. 5. 2025 doputujeme do Jeníkova, kde budeme slavit kolem 13,00 hodiny závěrečnou mši svatou ve farním kostele sv. Petra a Pavla.

Přidat se k nám můžete i během pouti. Pro bližší informace je dobré kontaktovat o. Nika na tel. čísle 731402743.



Cyklopout'

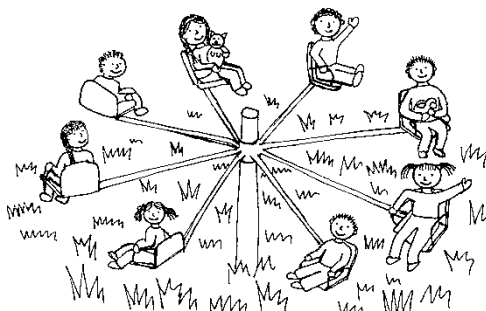
8. – 11. 6. se koná XX. cyklopout' do Jeníkova. Více informací a přihlášení u o. Nika. Vyrážíme v neděli 8. 6. v 15 hodin z Vranova směr Nová Říše. V pondělí pokračujeme do Sázavy a v úterý do Brozan. Ve středu dojedeme do Jeníkova, kde přibližně v 11 hodin zakončíme mši svatou. Kromě kola je potřeba s sebou i spacák a karimatku.

Tábor pro holky a kluky od 5 do 13 let

téma: král David

28. 6. – 5. 7. na faře ve Vranově nad Dyjí

Děti zažijí hry, soutěže, výlet, předání morálních hodnot na křesťanském základě. Cena tábora 1000 Kč, v ceně je cesta, ubytování, strava, pomůcky k rozmanitým aktivitám, výlet a další. Přihlašování nejlépe do 15. 6. u s. Lucie Soškové tel.: 731 062 971, email: soskova.luci@centrum.cz.



Prázdninový pobyt pro dívky od 13 do 16 let

téma: Naděje nezklame

12. – 18. 7. na faře ve Vranově nad Dyjí



Pro děvčata bude připraveno rozmanité vytváření výrobků pro radost, diskuzní témata, výlety, kreativní aktivity, hry k oddechu a k zamyšlení. Rádi bychom děvčatům pomohli smysluplně strávit dny s možností se něco naučit v duchu křesťanských zásad. Cena 1000 Kč. V ceně je cesta, pomůcky na vytváření, výlety, strava, ubytování a další. Přihlášení nejlépe do **30. 6.** u s. Tani Dohnalové, tel.: 731 402 748 email: MarieAntonina@seznam.cz, nebo u s. Lucie Soškové tel.: 731 062 971, email: soskova.luci@centrum.cz.

Jan Bula – mladý mučedník od Moravských Budějovic

Letos budou blahorečení (*Blahořečení je stupněm kanonizačního procesu, který vede ke svatořečení. Znamená, že je dotyčná osoba v nebi, a je tedy možné ji prosit o přímlovu.*) dva mladí kněží Jan Bula a Václav Drbola, kteří působili relativně nedaleko od nás.

Rád bych zde přiblížil životní příklad jednoho z nich Jana Buly – může a má k nám totiž promluvit a povzbudit nás.

Rodina Jana Buly

Narodil se 24. června 1920 a tentýž den byl i pokřtěn v Lukově u Moravských Budějovic. Otec rodiny pracoval u dráhy a matka vypomáhala u sedláků. Jan měl tři sourozence a s nimi a svými vrstevníky prožíval klidné dětství. Byl to kluk jako každý jiný a občas nechyběla ani nějaká klukovina. Přirozené křesťanské ovzduší rodiny a farnosti formovaly jeho charakter. Na doporučení pana učitele ho rodiče poslali studovat do Moravských Budějovic na gymnázium.



Příprava na kněžství poznamenaná válkou



Po úspěšném absolvování gymnázia v roce 1939 nastoupil do brněnského kněžského semináře. I zde brzy noví spolužáci v Janovi rozpoznali dobrého kamaráda. Studia v době války nebyla lehká – nejprve stěhování, protože původní seminář byl zabrán pro potřeby německé armády, a pak nucené přerušení studia. V letech 1943–44 byl poslán na nucené pracovní nasazení do keramičky ve Vranovské Vsi u Znojma.

Ke studiu se mohl spolu s ostatními bohoslovci vrátit až 15. května 1944 a o rok později byl 29. července 1945 v brněnské katedrále vysvěcen na kněze.

První místo

Novokněz Jan Bula byl pak poslán do Rokytnice nad Rokytnou jako kaplan. Lidé si ho brzy oblíbili. Věnoval se všem a snažil se pro všechny být otcem. Našel si čas i na ochotnické divadlo, maloval obrázky, věnoval se dětem, Orlu, pořádal prázdninový pobyt pro skupinu kluků „Orlíků“...



Drama se rozehrává

Po únoru 1948 se změnilo politické směřování země, nastupovalo budování socialismu, jak plánovalo komunistické vedení. Někde se ale lidé nehodlali zapojit do předem připravených modelů kolektivizace a socializace vesnice. Zvláště na Vysočině komunisté cítili odpor rolníků a jejich nechut' zakládat nová JZD a dát tak do společného rodinná pole, na kterých hospodařily celé generace jejich předků. Navíc lidé v tomto kraji velmi důvěřovali Církvi a kněžím. Kněží nebyli ochotni zkřivit páteř a pro všechny byli přirozenými vůdci. Komunistické vedení dobře odhadlo, že to může být vzor pro další vzpurné oblasti na jiných místech naší země. Byl potřeba zinscenovat výstražný odstrašující příklad, který by zatřásl celým národem a zlomil veškerý odpor vůči novým mocipánům. A tak bylo rozhodnuto vykonstruovat velkou tragédii, za kterou by pak svalili odpovědnost na vybrané nevinné osoby a tím z nich takto udělali nepřátele lidu. Ano, tato tragédie měla zacloumat všemi lidmi a definitivně zlomit další odpor vůči komunistickému režimu. Jan Bula netušil, že se stane obětí této provokace.

Zrádná léčka

Otce Jana Bulu navštívil 25. února 1951 poprvé jeho bývalý spolužák z gymnázia Ladislav Malý. Tvrdil, že je kapitán zahraničního odboje a že zakládá odbojovou skupinu proti komunistickému režimu a že potřebuje i pomoc P. Buly. Jan Bula jej přijal důvěřivě jako svého spolužáka. Malý mu navykládal, že plní se svou skupinou rozkaz převést arcibiskupa Josefa Berana do zahraničí a pan arcibiskup by se prý rád vyzpovídal. Jako dobrý kněz otec Jan ochotně souhlasil, netušil, že jde o léčku, kterou ho chtěl Malý zatáhnout do celé tragédie. (Ve skutečnosti pan arcibiskup Josef Beran v letech 1950–1965 vůbec nikdy nebyl na Moravě.)



Konec styků s Malým přináší trest

Provokatér Ladislav Malý mezi tím vtahoval do protikomunistického oboje další a další. Spolu s nimi se pak pouštěl do záškodnických akcí. Občas někoho z komunistů zbili, někde způsobili škody na majetku... Přes své ilegální a nebezpečné poslání vystupoval až dost neopatrně. I když ostatní, kteří s ním spolupracovali, na jím navržených protikomunistických akcích, které byly jen záminkou pro jejich následné odsouzení, končili záhy ve vězení. Malý však zatčen nebyl. Ti, kterým začal být oprávněně podezřelý a vyslovili mu nedůvěru, potkal stejný osud – brzy byli bezpečností zatknuti, aby nepřekazili další plány.

Jan Bula se o celé záležitosti svěřil P. Janu Podveskému, faráři v Jaroměřicích nad Rokytnou. Ten byl už dříve varován svým farníkem a přítelem komunistou Josefem Ošmerou, předsedou KSČ a MNV v Jaroměřicích. Ošmera přišel tajně na faru a P. Podveskému řekl: „Páter Jene, sakra, dejte si teď moc dobrý pozor. Něco se tady v Jihlavském kraji chystá a bude to velmi zlé. Bude to strašné!“

P. Podveský proto P. Bulovi radil, aby přerušil s Malým veškeré kontakty a odvolal slíbenou spolupráci kolem zpovídání arcibiskupa Berana.

Jan Bula uposlechl a při nejbližší příležitosti se s Malým rozešel. Bylo však už pozdě. Pár dnů poté ho přišli zatknout tři zamračení muži v kožených bundách. Zrovna učil náboženství ve třetí třídě.

Zatčení a vykonstruované obvinění

Nenechali kněze ani doučit hodinu a přímo ze školy ho odvezli v poutech. Jeho „zločiny“ teprve po prvních měsících tvrdých výslechů vykonstruovali sami vyšetřovatelé.

Předložili mu, že byl členem a vůdcem teroristické skupiny, a dokonce že má na svědomí vraždy funkcionářů v Babicích. Marně se snažil říct, že s tím nemá nic společného a vždyť zatčen byl 30. dubna 1951 a vraždy v Babicích se staly 2. července 1951.

Teprve postupně se ukazovalo, že tu vůbec nejde o to, co se stalo a co se nestalo – a že zde vůbec nejde o spravedlnost. Už předem mu bylo vyhrazeno místo jednoho z hlavních viníků.



Situace politického odsouzení 50. let

Z vyprávění vězňů z té doby tušíme, že s nimi bylo zacházeno velmi nelidsky. Nescházelo opakované bití, kruté donucovací metody, vydírání, často vězňům nebyl dovolen spánek, museli chodit celé noci po cele, nesměli se posadit, bývali umísťováni do temnic, střídaly se bicí komanda a vyšetřovatelé. Utrpení tělesné i psychické...

Z nekonečných výslechů si Jan moc nepamatuje. Byla to bolestná agónie mezi vědomím a bezvědomím. Když ho pak důstojník viděl, konstatoval: „Soudruzi, to jste s ním přehnali. Takhle ho nemůžeme postavit před soud. Bude muset jít až v dalším procesu.“

Rozsudek zní: trest smrti

V Třebíči se 15. listopadu 1951 konal zvláštní soud. Ostatní byli odsouzeni už dříve – P. Bula se přes původní plán režisérů celé aféry předchozího soudu v Jihlavě nemohl zúčastnit kvůli svému ubohému zdravotnímu stavu. Teprve u soudu se dozvěděl, že několik lidí, a dokonce i dva jeho spolubratři byli již popraveni. I přes velmi špatný zdravotní stav P. Buly byl také pro něj předem připraven rozsudek smrti.

Odvolal se. Jeho maminka a stateční farníci prosili o milost až u prezidenta Klementa Gottwalda. Všechna odvolání a prosby byly zamítnuty. Odvolací líčení u Nejvyššího soudu v Praze 9. února 1952 potvrdilo trest smrti.



Poslední přání

Po třech měsících čekání v cele smrti mu 19. května 1952 oznámili, že rozsudek bude vykonán zítra v pět hodin ráno. Má poslední přání, aby se mohl rozloučit se svými blízkými. Povolili mu pouze návštěvu matky.

Když bezpečnost přijela do Lukova k Bulům, Marie Bulová ležela nemocná. Příslušník tvrdě zavelel: „Máte povolenou návštěvu, musí to být teď hned nebo vůbec!“ Trvalo to dlouho, než se maminka oblékla a těžce dosedla do auta. Když přivedli její-

ho syna, zhrozila se, jak je vyhublý, vpředu mu nezůstal ani jediný zub. Jemně jí řekl: „Maminko, musíme se rozloučit. Na tomto světě se už neuvidíme. Budu na vás a na ostatní myslet až do poslední chvíle...“

Oběšen v pět ráno

Žena, která byla v té době ve vězení v Jihlavě jako kuchařka, vyprávěla, že v šest ráno přišla dozorkyně a zakřičela na ni: „Uvařte mi silnou černou kávu!“ Ona jí povídá: „To jste se, paní velitelko, špatně vyspala?“ „Ne, my jsme byli všichni v pět hodin vyhnáni na dvůr a museli jsme se dívat na popravu toho krásného kněze. A já na to nemohu zapomenout, tak si musím dát černou kávu...je mi z toho zle. A ten jeho klid! On na to nebe snad opravdu věřil.“

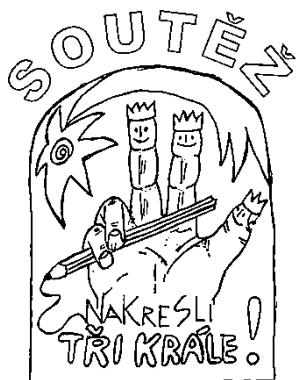
Z pohledu věčnosti vše může vypadat jinak

A v čem je ten důvod tohoto jednatřicetiletého kněze blahorečit? Snad právě v tom, že v nejtěžších chvílích nespravedlivých zkoušek, které na něj zcela nevinného dolehly, se zachoval jako světec. Zůstal věrný pravdě a nenechal se vnitřně zlomit. Myslím, že i na něj je možno vztáhnout slova P. Josefa Zvěřiny – kněze, který se významně zapsal do života podzemní Církve v době totality. Ta slova, která na mně před časem tak velmi zapůsobila, pronesl poté, co byl propuštěn po nespravedlivých útrapách v komunistickém vězení: „...ale nenávidět nás nedonutili.“



P. Marek Dunda

V soutěži Nakresli tři krále, zabodovali i z Jeníkova



V rámci tříkrálové sbírky byla i letos vyhlášena soutěž Nakresli tři krále, tentokrát jako poutníky. Do soutěže se zapojilo téměř 300 žáků z celé České republiky s nápaditými výtvarnými technikami: od kresby pastelkami a fixy, přes malbu štětcem, koláž z různých materiálů a dalších kombinací výtvarných technik. Organizátory soutěže natolik některé techniky zaujaly, že udělili zvláštní cenu těm soutěžícím, kteří sice nedosáhli stupňů vítězů v dané kategorii, ale jejich výtvarná práce upoutala pozornost. Zvláštní část ohodnocených prací pochází ze severních Čech. Mezi nimi zabodoval Jan Tesař z MŠ Jeníkov, který se v kategorii MŠ umístil na krásném 3. místě v hodnocení odborné poroty. Vítězů z Duchcova a okolí však bylo více. Dobrovolníci z fary z Jeníkova ve spolupráci s vedením města Duchcov upořádali v únoru slavnostní vyhodnocení soutěže v kulturním centru, kde se sešlo zhruba 80 účastníků, všem vítězům zde byly předány věcné ceny.

Táňa Dohnalová

Tři králové koledovali ve farnosti Jeníkov

Tři králové zavítali na začátku roku do farnosti Jeníkov. Od 1. do 15. ledna 2025 probíhala celonárodní Tříkrálové sbírka. Tato sbírka má u nás velkou tradici. Jsme rádi, že se nám i přes napadaný sníh a také díky komplikaci nemoci podařilo navštívit místní lidi v obcích Jeníkov, Oldřichov, Lahošť a Hudcov. Věřím tomu, že Tři králové některé lidi povzbudili a také mohlo někomu pomoci vědomí, že i jejich příspěvek (dá se říct i drobná mince) toho může tolik změnit, pokud se spojí s ostatními.

katechetka Lucka



Výsledky Tříkrálové sbírky v roce 2025

Výsledky Tříkrálové sbírky za farnost Jeníkov v roce 2025

Jeníkov 4 354 Kč

Oldřichov 4 824 Kč

Lahošť 7 185 Kč

Hudcov 4 672 Kč

CELKEM 21 035 Kč

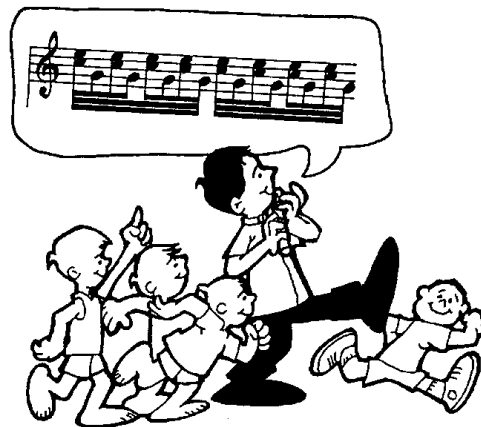
Děkujeme všem, kteří nám otevřeli a pokud mohli, přispěli, a také dobrovolníkům za koledování.
katechetka Lucka

Tříkrálová sbírka ve farnosti Zabušany

I v letošním roce se uskutečnila tříkrálová sbírka ve farnosti Zabušany. Začala poněkud netradičně, a sice už na Nový rok – 1. 1. 2025, kdy jsme využili toho, že v Jeníkově na faře jsme slavili společně Silvestr a bylo nás tam hodně. Netradiční také bylo to, že jsme začali v Zabušanech, kde většinou tříkrálovou sbírku končíme, a tuto obec jsme prošli s tříkrálovým průvodem, který byl doprovázen nejen třemi králi, ale také hrou na tři kytary, na flétnu a na dřívka, triangl a bubínek. Na poměry v severních Čechách to bylo trochu netradiční pojetí, ale i přesto jsme se shodli na tom, že to mělo svoje kouzlo a mnohým to snad přineslo i trochu radosti.

V další dny jsme se pak postupně z fary rozjížděli do svých domovů, ale protože odjezd byl pozvolný, podařilo se nám i v následujících dnech vytvořit dvě až tři skupinky a projít tak i další obce, jako byly Želénky a Všechlapy. Na sobotu nám potom zůstaly už jen Straky a Štěrbina, to už jsme byli skutečně jen tři. Ale díky Marušce, která hrála na kytaru se k nám ve Strakách přidaly i místní děti, což nás velmi potěšilo. Prošly s námi téměř celou obec, a dokonce se přidaly i ke zpěvu a hře na dřívka a bubínek.

I v letošním roce se podařilo **DÍKY VAŠÍ ŠTĚDROSTI** pro Charitu vybrat dost peněz. **Zabušany – 3 534 Kč; Všechlapy – 4 482 Kč; Želénky – 3 356 Kč; Straky + Štěrbina 2 959 Kč. CELKEM 14 331 Kč.** Pán Bůh zaplať vám všem za vaši štědrost i za milé přijetí tří králů. Kéž vám vaši štědrost odplatí sám Pán Bůh svým požehnáním.



Jarní prázdniny ve Štítarech 2025

Tentokrát se na jarní prázdniny vypravilo devět děvčat a jeden chlapec a prožili jsme spolu pět dní.



První den v sobotu po příjezdu jsme se seznámili s tématem jarních prázdnin – se světicí Terezií z Lisieux. Děti si také zahrály pohybové hry a hry na rozcvičení paměti. Pak jsme se již chystali na spaní. V neděli nás čekala ranní mše již v 7,30, a také chystání masek na karneval. Do Vranova nad Dyjí na karneval jsme se přesunuli pěšky, s vedením trasy pomohla Eliška. Karneval byl velmi zábavný, děti vyhrály dort, který jsme večer všichni snědli. V pondělí nás otec Marek zavezl do rodného domu, zde jsme mu pomohli při práci na zahradě a se dřevem. V úterý jsme se vypravili ke kapli Panny Marie Ochranitelky ve Vranově nad Dyjí a v lese hráli hry. Otec Marek moc hezky mluvil o životě šlechty, o jejich vy-

jíždkách do okolí. Děti si vyrobily z pryskyřice originální klíčenku. Moc je to bavilo. Podle tématu – příkladu života svaté Terezie, jsme vyrobili papírové růže a roznášeli je jako dárek obyvatelům Štítar. Při předávání růží byli lidé pozitivně překvapení. Během našeho pobytu nám otec Marek vyprávěl o králi Davidovi, jak přemohl Goliáše a nemstil se králi Saulovi. Vyzkoušeli jsme si zahrát scénky ze života krále Davida. Poslední večer si mohly děti zažít atmosféru stezky odvahy. Celý pobyt se snažily, aby se stezka mohla uskutečnit. Zjistily, že „strach má velké oči“, protože ne všechny děti zvládly dojít do cíle. Děti využily jarní prázdniny ke vzájemnému sdílení, měly velkou radost, že na sebe měly čas. Jako katechetka hodnotím jarní prázdniny jako originální dny, kdy děti změní své prostředí a více se setkají s křesťanskou vírou.

Lucie Sošková

Silvestr na faře v Jeníkově

Rok se s rokem sešel a závěr roku 2024 a přivítání nového roku 2025 jsme prožili na faře v Jeníkově.

Sešli jsme se 31. 12. už ráno a vyrazili na výlet na naučnou stezku poblíž Litvínova. I když nebyl sníh, příroda se i přesto oděla do bíla. Žasli jsme nad tou nádherou. Nicméně ne všichni ze skupiny byli zdatní turisté, tak jsme cestu zkrátili a těšili se do tepla. Po příchodu na faru jsme se zahráli a vyrazili na děkovnou mši svatou do Teplic. No a po ní už začal zábavný program na faře. Účastníci z řad místních, mládeže i dospělých z Moravy i Čech se rozdělili do tří skupin. Každá skupina soutěžila ve vědomostních otázkách o body, za které si na závěr kupovala suroviny na soutěž o nejoriginálnější chlebiček. Někteří si pochvalovali, že se dozvěděli pár informací ke Svatému roku. Nakoupené suroviny mohli soutěžící i navzájem směňovat, u čehož si užili dost legrace.

Každá skupina pojala své chlebičky úplně jinak. Jedna při prezentaci hovořila o historii Německa a jeho zeměpisných údajích, druhá motivovala svůj výtvar na téma Svatého roku 2025 a kdo si dal chlebiček třetí skupiny, bylo mu hned veseleji.

Před půlnocí jsme se vydali do kostela k modlitbě. A pět minut před koncem roku 2025 čekalo účastníky i místní půlnoční překvapení. Rozezvonily se zvony! Ti, kdo šli do kostela, mohli vidět zvony přímo v akci, obyvatelé Jeníkova a okolí zase nebyli ochuzeni o sluchový vjem. :) A u toho jsme pozorovali ohňostroje v širokém okolí!

Nastal další den, a to jsme se vypravili do kláštera Panny Marie v Oseku, kde jsme oslavili její svátek. Po svátečním obědě, na který přišli i hosté, jsme v doprovodu několika hudebních nástrojů zpívali koledy, které jednu z nás natolik oslovily, že ji napadlo udělat v jedné obci zabrušanské farnosti tříkrálový průvod. Ten jsme si opravdu užili! Patnáct mudrců z východu procházelo Zabrušanami, hrálo a zpívalo. Radostná atmosféra odpolednem zářila!

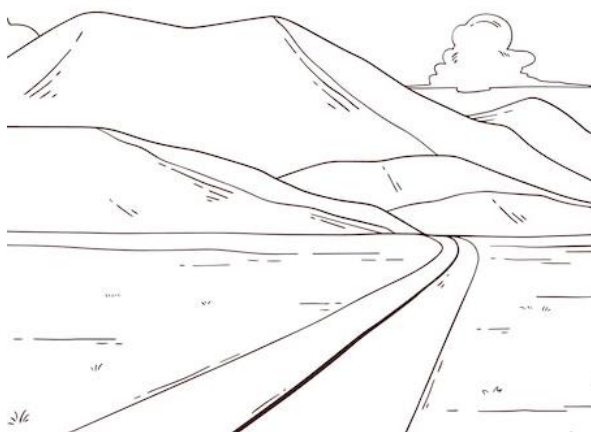
Další dny jsme s nadšením pokračovali v programu na faře i v tříkrálové sbírce, osvědčil se nám hudební doprovod, který vylákal z tepla domu nejednoho člověka, který by si jinak vznešenou návštěvu nechal ujít.

Postupně jsme se rozjížděli do svých domovů, každý však vnímal, že tento čas v Jeníkově byl výjimečně požehnaný a plný Božího i vzájemného obdarování.

Irča Ihmová

A třetí cesta není?

Asi to zažívá většina z nás. Víme, co je správné, dokonce jsme to i třeba už opakovaně sdělili okolí, ale ti druzí zase jednají nesprávně. Např. jsem rodič, vím, že pro dítě není správné, aby stále trávilo čas počítačovými hrami, opakovaně jsem to řekl, ale dospívající dítě si to zase dělá po svém. Nebo jsem manželka, vím, že manželovi neprospěje, když se setkává se sousedem – alkoholikem, opakovaně jsme to řešili, ale on... Jak se zachovat v takovýchto a mnoha podobných situacích, které snad i denně prožíváme?



Zdá se, že máme dvě možnosti: buď jít cestou zbabělosti a raději k tomu všemu mlčet a dělat, že jsme si toho nevšimli. V nás to pak vře, ale kolem nás je zdánlivě pokoj a relativní pohoda. Ta druhá cesta je jít do střetu, což často vede k hádce, možná dosáhneme svého, ale za cenu napětí a někdy i oboustranných zranění. Což není ještě třetí možnost?

Ano, je tu ještě křesťanské řešení: ve skutečnosti obě dvě výše zmíněné cesty jsou mantinely a mezi nimi vede úzká cestička, jakoby přímo po hraně – a to je cesta lásky. Co si pod tím představit? Trpělivě znovu a znovu s láskou a v klidu tomu druhému věc vysvětlovat, povzbuzovat a nést to s ním. Možná nedosáhneme výsledků hned, ale rozhodně nic nepokazíme, a když to podpoříme ještě modlitbou, pak se kýžený výsledek časem dostaví. Nesmíme však zapomenout na jedno podstatné, ta cesta lásky je ze všech nejnáročnější a žádá od nás obrovskou trpělivost a vytrvalost. Ale je zde jistota, že pokud po ní vytrvale půjdeme, dovede nás ke správnému cíli a svoje blízké neztratíme. A když už nám bude docházet dech, je zde náš největší Dobrodinec, který je v tom všem s námi: Boží Syn Ježíš Kristus, k němu se můžeme utíkat, když budou těžkosti našich blízkých na nás doléhat.

P. Marek Dunda

Humor patří k radosti

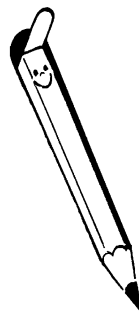
Paní katechetka vypravuje dětem o andělíčku strážném. Tu přijde do třídy Pepíček a sedá si k Romance. „Nesedej si ke mně,“ napomíná ho Romanka, „sedí u mě andělíček strážný! Ať ho nepomačkáš!“

Když mám čas tak ležím a odpočívám, když nemám čas, tak jen ležím.

Ptá se otec na třídní schůzce: „Je to pravda, že náš syn mívá originální nápady?“ „Ano,“ přisvědčuje učitel, „zejména v pravopise!“

Řidič policistovi:

„Měli byste se lépe organizovat.“ „Jeden mi včera papíry vezme a druhý je po mně dneska chce.“



„Vybral jste si dobře“, pochvaluje ženichovi nevěstu oddávající úředník. „Paní je velice oblíbená. Už je tu počtvrté.“

Jaký je rozdíl mezi chováním psa a ženy? Úplně zásadní: Pes na cizí štěká a vrčí a k blízkým se lísá. Zatímco žena...

Přijde holčička s maminkou odpoledne ze školky z Břečkova domů a vypráví tatínkovi: „Tatínku víš, že tam máme tři nové kamarády a jejich maminka jim dala všem jméno na J.“ „A jak se jmenují? No přece Honza, Kuba a Pepa.“

Pavlík přinese domů jedničku.

„Kluku, ty jsi stejně chytrý jako já,“ rozplývá se tatínek.

„Tak to se nemáš čím chlubit,“ říká maminka. „Tobě je 35 let a jemu teprve 10!“

Pepíček: „Mohu být potrestán za něco, co jsem neudělal?“ Paní učitelka: „Ne, v žádném případě.“ Pepíček: „To je dobře, protože jsem neudělal domácí úkol.“



Velikonoční farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743; email richterjan@seznam.cz) **společenství FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24.

Zpravodaj vyšel v dubnu 2025 v nákladu 1100 výtisků. Příští vydání zpravodaje plánujeme jako prázdninové a vyjde, dá-li Bůh, v červnu 2025. Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově a Zabrušanech). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplatí!** Vytiskl Tiskový apoštolát FATYMu. Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravy kostela je 184058097/0300